

жа да ти не принеса мои-те поздравленія страхувамся да не бы несмысленный слуга да ѣ заборавилъ да ти каже че има доволно време отъ кога-то чекамъ вонъ во стая-та.

Памела. Ако имаше добро-то да почешъ още малко, щеше да чуешъ отъ истый слуга че днесъ тя молятъ да мя оставишь да приема твои-те милости.

Ернолдъ. Добръ убо сторихъ да предва-ря отговора; Ако бѣхъ го чекаль, щехъ да остана лишень отъ благодареніе-то да тя поздравя. Азь кой-то самъ путешествовалъ, знамъ че голѣми-те Госпожи твердѣ мучно ся показватъ и кой-то желае една милость, по нѣкой путь треба да я краде.

Памела. Азь, незная да струвамъ милости нито по обыкновеніе нито нечаянно. Они кон-то дохождатъ да мя поздравляватъ одолжавать мя; но кой-то траже силомъ да го приема обраца милость-та на якоглавіе. Незная какъ да нарека твое-то якоглавіе, знамъ обаче че е голѣмо, и съ иста-та свобода съ коя-то ты влѣзе безъ дозволеніе-то ми, така и азь можа споредъ примѣръ-атъ твой да взема свобода-та да си ида, (излиза.)